

[Riishøj]

osv., men konsekvensen af dette kan godt blive, at Sovjet lægger mere pres på specielt Jugoslavien og Rumænien. Der er tale om en farlig tendens her, og jeg synes nok, socialdemokratiet burde betænke, hvad man går ind på her, og ikke bare som statsbærende parti have den officielle holdning altid.

Arentoft (FP):

Det er jo snart ved at udvikle sig til en lille udenrigspolitisk debat.

Der er nogle ordførere, der har kritiseret NATO, bl.a. Tyrkiet, men jeg synes nok, man bør huske, at der også er mange gode og positive ting at sige om NATO. Vi har f.eks. ikke haft krig i Europa nu i 32 år, og tilstandene i Tyrkiet er efter min mening udtryk for, at landet er i nød. Da det er en af vore fæller i NATO, mener jeg, at man bør gøre alt, hvad man kan for at hjælpe det over den situation, det er i i øjeblikket.

Man kan da også nævne et par andre eksempler på, at NATO har haft en virkelig stor indflydelse, nemlig hvor der har været tale om en form for uenighed mellem NATO-lande. Jeg behøver kun at nævne et eksempel som torskekrigen for nogle år siden mellem Island og England, hvor NATO gjorde en stor indsats og fik striden bilagt.

Jeg tror også, NATO har haft en enorm betydning for forholdet mellem Tyrkiet og Grækenland med hensyn til både Cypern og Ægæerhavet.

Jeg mener altså, at der kan siges mange positive ting om NATO, og jeg er helt sikker på, at denne folketingsbeslutning bliver vedtaget med et meget stort flertal, med 148 stemmer for, så vi også udadtil kan tilkendegive, at der er bred opbakning bag dansk sikkerhedspolitik.

Bilgrav-Nielsen (RV):

Det undrede mig at høre den tidligere udenrigsministers indlæg. Jeg fik nærmest det indtryk, at hr. Christophersen mener, det ikke er særlig godt, at der nu er opstået en indre diskussion i Østblokken. Uenigheden mellem disse lande fører jo til usikkerhed, forstår jeg, for hr. Christophersen.

Jeg går ud fra, at venstre stadig er tilhænger af, at der sker en liberalisering i de enkelte østeuropæiske lande, og så er det svært at forestille sig, at den ikke, hvis den udvik-

ler sig, fører til en vis løsgørelse i forhold til Sovjet. Det, jeg mener, når jeg siger, at der er opbrud i det europæiske mønster, er, at befolkningen i en række mindre øst- og vesteuropæiske lande nok i denne tid gør sig nogle alvorlige overvejelser. Det er måske noget, der sent kommer frem til den politiske top, men der er befolkningsmæssige reaktioner imod stormagternes overherredømme. Det er det, jeg refererer Kennan for at have udtalt sig om, og jeg synes, man må være enig med ham. Og her rejser spørgsmålet sig: styrker vi de små østeuropæiske og vesteuropæiske landes frigørelsesproces ved at udvide NATO? Jeg tror, vi gør det modsatte.

Udenrigsministeren kritiserer endelig min holdning og siger, at man kan ikke sige ja til Spaniens indtræden i EF og nej til dets indtræden i NATO. Det kan man da sagtens. Jeg forstod på udenrigsministeren, at hans kontakter til det spanske socialistiske parti havde givet ham en fornemmelse af, at man netop dér har et ønske om EF-medlemskab, men knap så varmt ønsker et NATO-medlemskab. Der er da meget forskel på det.

Ministeren gik helt uden om det, jeg spurgte om med hensyn til at bringe sagen ind i en større europæisk debat i henseende til de generelle forhold mellem Øst og Vest. Jeg vil så godt stille et helt klart spørgsmål til udenrigsministeren: hvis NATO udvides med Spanien, skal Spanien så også udstyres med sin del af nye atomraketter?

(Kort bemærkning).

Christophersen (V):

Jeg skal bare sige til hr. Bilgrav-Nielsen, at jeg synes da, det er udmærket, at der er nuancer, alsidighed og frihed i lande i såvel Øst som Vest, men jeg mener, det er en meget naiv tankegang at forestille sig, at den østeuropæiske alliance bare kan få lov til at gå i opløsning og den politiske og militære sikkerhed i Europa så øges som følge heraf. Resultatet kan meget vel blive præcis det modsatte. Polen er jo et fortrinligt eksempel på, at en sådan proces ikke vil få lov til at foregå med Sovjetunionens accept.

Hvis hr. Bilgrav-Nielsen er interesseret, så udtaler hr. Kennan og andre sig i øvrigt i sidste nummer af Weekendavisen præcis om risikoen for, hvad en sådan opløsningsproces kan føre til i form af destabilisering og øde-